

Sonata

Utwór muzyczny przeznaczony na instrument solowy lub instrument solowy z akompaniamentem składający się z trzech lub czterech części

Źródłosłów: z włoskiego *sonare* - brzmieć.

Ten gatunek jest trwale obecny w muzyce od XVII w., natomiast typ sonaty klasycznej z jej specyficzną formą wykształcił się w połowie [XVIII wieku](#). Taka sonata miała czteroczęściową budowę, w której różnorodność treści wymagała zróżnicowania poszczególnych części pod względem tempa. Pierwsza część to [forma sonatowa](#) utrzymana najczęściej w tempie [allegro](#). Następna część była powolna (np. [adagio](#)) i skomponowana w formie dwu lub trzyczęściowej, sonatowej lub [ronda](#). Trzecia część miała charakter taneczny ([menuet](#), później zastępowany często przez [scherzo](#)). Ostatnia część znów była szybka, w formie sonatowej lub [ronda](#).